ANUL I. No. 5. | 8 pagini 2 Lei | Sibiu, Joi 9 Ianuarie, 1941

ÎNĂLȚAREA

Director: Radu Dragnea

Redacția și Administrația: Str. Avram Iancu 35
Telefoane: Direcțiunea 745; Redacția 746; Administrația 747
In București: Pasagiul Victoriei Scara B. etaj II. Tel. 3.3152

ABONAMENTE: Anual 500 Lei; Jumătate an 250 Lei; Trei luni 150 Lei; Autorități și instituțiuni 1000 Lei anual

Generalul și Ardealul

Țara a sărbătorit pe d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, cu prilejul zilei onomastice a d-sale.

Rar s'a văzut un omagiu de recunoștință mai sincer, mai desinteresat și mai fierbinte ca acesta. E ofranda dragostei care i se aduce din toate unghiurile țării pentru bărbăția cu care a luat frânele Statului într'un moment de grea cumpănă.

Pierdusem Basarabia, Dobrogea nouă, parte din Bucovina și Ardealul când generalul a venit din prigoană ca să oprească destrămarea mai departe a țării pe urma vechiului regim.

Prima sa grijă a fost să instaureze la conducerea trebilor publice Legiunea Căpitanului, ca singura forță morală și națională în stare să indiguească prăbușirea pe care alunecasem și să dea un suflet nou. Nu sunt decât doar câteva luni dela colaborarea generalului cu Legiunea prin comandantul ei, d. Horia Sima, vice-președinte de consiliu al miniștrilor, și totul s'a schimbat. Inlăuntru ordinea și munca primează, iar înafară România a crescut în prestigiu, și-a refăcut cunoarea, legea de căpetenie a legionarului.

Se poate spune că ceeace am pierdut dela fostele granițe încoace până la cele actuale, am recompensat sub conducerea generalului Antonescu printr'o nouă așezare internă și prin vaza externă pe care am căpătat-o în Axă. Suntem mai puțini, dar mai tari, mai hotăriți ca oricând să ducem lupta noastră sfântă până la biruința finală.

Generalul Antonescu face parte din familia marilor ostași, care nu-și pot arăta însușirile decât în momentele de primejdie.

In iubirea care-l învălue pe general din toate provinciile, Ardealul are partea lui distinctă. Care dintre ardeleni nu știe câtă durere a resimțit acest ostaș, mult încercat, la împărțirea patriei lor. De atunci, dela consumarea acelei tragedii, cine n'a văzut că generalul nu mai cunoaște odihnă, că a bătut drumurile Romei și ale Berlinului și că zi și noapte își pune toate forțele la lucru pentru Ardeal.

A venit la deschiderea Universității din Sibiu și la 1 Decemvrie în Alba-Iulia ca să spună ardelenilor că le împărtășește suferința.

Dar mai mult: în calitate de conducător al Statului, a dat asigurările că dreptatea românească va birui neapărat. Cuvântul său autorizat a deschis cea mai sigură nădejde în viitor. Nimeni n'are motive serioase să se îndoiască, suntem datori să-l credem și să-l urmăm. Micile mârâeli de prin tainițele trecutului trebue să amuțească.

Opera de îngrijire a refugiaților, din partea guvernului, e un alt capitol care înscrie recunoștința Ardealului față de general. O lume svârlită pe drumuri, de cea mai tristă soartă, și-a găsit un cămin provizoriu, o încadrare socială, tocmai în pragul iernii.

Să nu uităm a aminti în aceste rânduri omagiale de faptul relatat de ultimul comunicat al președinției consiliului de miniștri, că din fondul pus la dispoziția primului ministru, generalul a cumpărat pentru Stat, dela Banca Românească, imobilul din Sibiu, în valoare de cinci milioane lei, destinat pentru Căminul studenților dela Universitatea în pribegie a Ardealului. Studenții vor ști să prețuiască împreună cu profesorii și părinții acest gest paternal față de ei.

Oratoria faptei pe care a predicat-o Căpitanul e călăuza de fiecare zi și a ilustrului militar și bărbat de Stat. Nimic pe lume nu-l împiedecă de a-și îndeplini datoria până la capăt.

Când se va scrie istoria chinurilor îndurate de frații noștri căzuți din nou sub obida maghiară, atunci se va ști cât le-a alinat apăsarea actualul șef al Statului român, stăruind ca prin comisiile Axei să micșoreze urgia turanică.

Dar acțiunea sa este în curs atât în ce privește caracterul ei diplomatic, cât și în privința reorganizării armatei cu concursul frățesc al glorioasei armate germane a celui de al treilea Reich.

Generalul Antonescu este chezășia noastră pentru mâine.

Inălțarea

Schimbul de telegrame dintre M. S. Regele și d. I. Antonescu

București, 8. Cu ocazia zilei numelui, domnul General Antonescu a primit din partea M. S. Regelui următoare telegramă:

Vă rog primiți cele mai calde și bune urări pentru fericirea Dumneavoastă și pentru binele scumpei noastre țări. La mulți ani.

MIHAI Rege

Domnul General Antonescu a răspuns:

Rog pe Majestatea Voastră să primească cele mai calde mulțumiri atât pentru bunele urări cât și pentru cinstea ce ne-a făcut numindu-mă membru al Inaltului Ordin Carol I. Cea mai înaltă dinstincție, Majestate, și cea mai întreagă onoare este să știu dinastia consolidată, țara mulțumită și viitorul neamului asigurat cu un rege a cărui faptă să fie cel mai înalt și cel mai simplu exemplu de cinstire, a datoriei. Să trăești Sire!

General ANTONESCU

Mișcarea legionară și politica

In toate lămuririle, ce ni se dau, atât prin ziare cât și prin conferințe, ni se spune mereu că Mișcarea noastră legionară nu-i o mișcare politică. Și chiar ceva mai mult. Ni se spune că trebue să ne intre odată în cap, și pentru totdeauna!, că politica este negația legiunii. Afirmația, cred eu, are consecințe destul de confuze, și merită unele atenții. Atât cât se poate face aci.

Dacă am lua problema sistematic, ar trebui, întâi, să definim ce-i politica și să vedem când un act devine act politic. Și, apoi, cu aceste definiții la mână, problema dacă Mișcarea noastră legionară e politică sau nu, ar fi dela sine rezolvată. Dar a face o astfel de operație logică presupune altfel de instrumente dialectice decât cele gazetărești. Și aci facem numai gazetărie. Totuși, ca să nu lăsăm lucrurile așa, ne vom încerca pe alte căi. Și care vor duce tot acolo unde trebue. Dar cu deosebirea că aci nu ne vom ocupa de lămurirea actului politic, ci numai de lămurirea unor puncte de fond ale Mișcării.

Astfel, eu pot afirma, că la început, când Căpitanul și-a deschis ochii și s'a uitat matur în țara asta, el a fost tulburat de mizeria politică în care se afla țara. Nu de mizeria morală și nici încă de corupția poporului. Atunci el, care-și iubea atât de mult Nația, a început lupta. Și s'a înscris într'un partid politic. Deci, scopul inițial și primele suferințe ale Căpitanului au fost de natură politică. Intrebuințăm aci noțiunea de politică în sensul ei de circulație.

Dar acum să vedem desvoltarea ulterioară și întrucât acest fond politic dela început se menține încă esențial în forma actuală a Mișcării.

Noi știm că în această vreme, când Căpitanul era într'un partid politic, el a văzut că lucrurile nu merg bine. Că partidul nu rezolvă nimic radical. Și s'a retras. Dar ce înseamnează asta? Desigur, nu că politica ar fi un rău, ci numai că o anumită politică, a partidului din care el făcea parte atunci, este un rău. Și dovada cea mai bună, că noi cei d'aci care susținem lucrurile astea, avem dreptate, este tocmai faptul că atunci Căpitanul, numai cu câțiva prieteni, a făcut o nouă organizație de luptă. Evident, că nu i-au spus partid și că nici nu puteau să-i spună. Și iarăși evident că această organizație înțelegea prin politică cu totul altceva decât ce înțelegeau celelalte partide. Dar asta nu înseamnă totuși că ea era împotriva oricărei politici. Dimpotrivă, acum ea era singura care începea lupta pentru refacerea fundamentală a nației. Și cum — politic? Fără îndoială și politic. Dar nu politic așa cum înțelegeau Brătienii noștri, nici cum înțelegea Carol al II-lea și nici cum înțelege d. Iuliu Maniu, ci politic așa cum înțelegea Platon și Sf. Toma din Aquino. Căci Căpitanul a știut că politica este un act de viață și nu o simplă gospodărie. Și a mai știut că acest act de viață nu poate fi categoric despărțit de celelalte acte ale vieții. Nici de actul educației, nici de actele generale ale spiritului și nici de exercițiile religioase. Căci politica este pur și simplu o consecință a lor. Deaceia Căpitanul ne-a cerut întâi educație, apoi o spiritualitate reală, și în sfârșit, prin religie, o împăcare cu Dumnezeu. Și, cu ajutorul lui și cu sacrificiul celor mai buni camarazi, le-am dat. Acum avem o educație de fier, o spiritualitate autentică și suntem profund creștini. Dar toate astea n'au fost torturi pur spirituale. Noi am fost educați după un anumit model de luptători, în vederea unor anumite bătălii, și ne-am apropiat de forma noastră religioasă, așa cum este ea, fără s'o reformăm. Mișcarea noastră legionară nu vrea să adauge nimic la ortodoxia noastră. O admite așa cum este. Și asta e o dovadă că ea nu-i o mișcare religioasă, ci o mișcare politică cu caracter religios. Aci însă mai trebue să ținem seama, și de faptul că poporul ne-a socotit întotdeauna ca o mișcare esențial politică și că el, când a fost împușcat Căpitanul, a trăit pentru prima dată în viața lui un moment politic. Până atunci a mers la vot și a trecut prin toate ca un spectator. Atunci însă a fost zguduit. Dar nu etic. Adică nu pentrucă un rege și un primministru au omorît un om, ci pentrucă l-au omorît pe acela care ar fi putut să-i scoată din mizerie. Lucrurile astea își au semnificație lor. Și teoreticienii trebue să ție seamă de ele. Mai ales, că faptele ne apasă și mai mult. Căci chiar acum, când ei spun că politica este negația legiunii, se întâmplă că legiunea este mai mult ca oricând politică. Știu și eu, că din punct de vedere al Mișcării nu e un bine, dar mai știu și asta, că din punct de vedere al țării, e totuși un mare bine. Iar asta înseamnează că s'a procedat legionărește. Adică, că am făcut un sacrificiu pentru țară. D-l. Horia Sima, Comandantul Mișcării noastre, a înțeles perfect misiunea totală a legiunii și ne este un model perfect, — un legionar și un mare om politic.

Așa cred eu că trebue să vedem lucrurile. Căci altfel, dacă spunem că politica este negația legiunii, îl punem pe Comandantul nostru în contradicție cu sine, iar Mișcării, care este acum chemată să facă politică, îi negăm orice posibilități de o face. Și mai este aci încă o dificultate de natură pur logică. Căci a-ți imagina o mișcare care trebue să dea dinamica unui stat ca nepolitică este ca și cum ți-ai imagina o „armată demilitarizată".

Axente Sever Popovici

GÂNDURI ŞI FAPTE CULTURALE

Universitatea Clujului

Am avut de atâtea ori un sentiment ciudat de destrămare, de sfâşiere oblică, privind mai în adânc Universitățile noastre după Unire.

Eu ştiu că se făcea carte multă, că destul de des aveam profesori iluştri cu temeinică pregătire, savanți cari au depăşit frontiere. Dar, interesant, aceştia n'au putut învăța neamul, n'au dat un stil românesc umanismului, n'au făcut „şcoală". Afară de Nae Ionescu. Şi încă vreo câțiva. Universitatea noastră nu avea o doctrină a ei, nu avea un fel de a gândi realitatea românească. Era *indiferentă*. Aici se adunau savanți neutri, cu doctorate strălucite, dar cari au dat un aspect de ştiință gregară...

Universitatea era o *aglomerare* de studii, de informații, de cărți, nu de cultură, nu de stil.

Intrucât se deosebeşte, să zicem, tematic Universitatea din Iaşi de cea cea din Bucureşti? A fost vreo querelă ştiințifică între cele două Universități? E ceva *impersonal*, oarecum ambigen în Universitățile noastre, cari ar putea fi celebre tocmai prin capacitatea lor de muncă, prin profesorii ei cari se urcă pe culmi de atâtea ori şi prin studenții ei cari s'au arătat că ştiu privi în afunzimile lucrurilor. Eu nu ştiu care e sensul precis doctrinal al Universității din *Oxford*. Dar văd că e altfel chiar decât cea din Cambridge. Că există o tradiție, că se luptă între ele, că sunt originale. Cine nu ştie că este un *stil sorbonic?* Sau cât de frumoasă a fost acea profundă desbatere între Port-Royal şi iesuiți, care tocmai prin conflictul născut au putut lămuri atâtea chestiuni dureroase umanității. Sunt pline de înfrigurare amintirile fraților Tharaud despre stilul colegiului Saint-Barbe, acolo unde a crescut generația lui Charles Péguy, unde te învăluia privirea demonică a lui Lucien Herr. Nu mai trebue să insist asupra rolului jucat de Şcoala Normală Superioară din Franța. Este o carte intitulată dela Jaurés la Blum, în care se înfățişează relieful spiritualității franceze şi în deosebi căderea ei politică, care se împrăştie din stilul acestei înalte şcoli. Se pot aduce exemple nenumărate, şi în domeniul militar, ca Saint-Cyr; sunt şcoli cari au o structură, cari îşi păstrează o formă, îşi realizează cultura original. Sunt şcoli superioare personale, prin care se mărturisesc ştiințific neamurile şi epocile.

Adevărat, că des şi impresionant ştim *despre* tot ce s'a scris, în problema cercetată, de către toți autorii străini. Atunci când studenții se îndreaptă la o Universitate şi nu la alta, nu fac din considerații *interioare*, structurale, ci pentru motive cari nu interesează deloc Universitatea. Sau, fiindcă e în capitala țării sau motive de apropiere spațială ori confort. Nici decum pentru *sensul* original al Universității.

Şi totuşi, acum când privesc Universitatea din Sibiu *simt* că e venită din Cluj, simt că are o misiune *clujană* aci la Sibiu, iți cristalizează o definiție şi am impresia că e *posedată*, în toate ținuturile variate ale ştiințelor, de Ardeal, de drama geografică a Ardealului, de umilința etică a lui şi de o salvare, prin structură ardeleană, un minorat cultural.

Imi amintesc cu câtă emoție se apropia de Salamanca o eroină din nuvela *La Tia fingida de Cervantes*. — Bagă de seamă, tu eşti la Salamanca, despre care se spune în lume că e mama ştiițelor, unde urmează cursurile şi locuesc 10—12 mii de studenți, pasionați, discreți...

Când mă apropiu de Universitatea din Sibiu mă torturează Clujul. —

Şi Universitatea îşi capătă un stil, un sens, o misiune...

Coriolan Gheție

Pe marginea metafizicei lui Dimitrie Cantemir

de Octavian Vuia

Socotesc cu totul redus numărul cetitorilor lui Dimitrie Cantemir. Ne plângem că nu avem clasici şi cărți de căpătâi în cultura noastră. Cine îşi ia însă osteneala să citească cărțile acestui principe moldav, cu destin tulburător în nefericirea şi grandoarea lui, va eşi cu convingerea că îşi poate rezima curiozitatea pe o cugetare plină de tâlc şi îşi va putea face temeiu din gândirea lui.

In aceste rânduri mă refer la lucrarea sa tradusă în româneşte sub titlul „Metafizica", pe latineşte: „Sacro-Sanctae Scientiae indepingibile Imago". (din latineşte de N. Locusteanu, „Biblioteca Universală"). Dacă am desprinde formele de a judeca ale lui Cantemir, de sgura teosofiei şi de erorile vremii, gândirea s'ar detaşa cu o strălucire şi stringență care o face un perfect aparat de investigație filosofică. Modul cum Cantemir îşi pune o problemă dovedeşte pe deplin că mânuia conceptele cu o dexteritate întâlnită numai la marii filosofi. Metafizica lui Cantemir va putea deveni de aici înainte cartea de temei a filosofiei româneşti, „cărticica filosofului român". E o perfectă introducere în arta de a gândi şi de a pune problemele metafizice, atât ca stil românesc cât şi ca metodă de gândire. Un tratat de inițiere în tainele de nepătruns ale metafizicei. Aveam de multe ori impresia citind Metafizica că aud un Nae Ionescu îndepărtat, ori că citesc pe un Heidegger de ev mediu.

Se ştie că o serioasă pregătire întru filosofie cere o atentă cercetare şi mai ales aprofundare a textelor ei. Frecventarea câtorva mari gânditori în filosofie e suficientă pentru a începe să gândeşti şi să problematizezi lucrurile filosofice. Dar gândirea e legată de stil şi de o specifică structură de a gândi, proprie fiecărui popor. In zadar vom petrece ani de zile în Franța şi vom pătrunde articulațiile şi modalitățile de gândire ale spiritului francez, nu vom ajunge să creăm un stil francez de gândire, o valoare care să conteze acolo. Să ne gândim numai la filosofii noştri care şi-au scris operele în franțuzeşte. Structura mintală a francezului nu ne-o va da nici o cultivare ori cât de îndelungate a spiritului, de cât de nu am avea cu toți ereditatea Contesei de Noailles! Tot astfel cu ori câte categorii nemțeşti ne-am utila gândirea, nu vom fi capabili de un sistem de gândire specific german. Aparatura conceptuală a filosofiei germane cu toată universalitatea ei spirituală nu poate deveni general umană. De aceea trebue să ne învățăm să gândim cu structuri româneşti, să îmbrăcăm gândirea noastră în haina stilului românesc. Credem că ceeace e propriu gândirii româneşti ca expresie filosofică este eseul. Ca şi filosofia spaniolă şi franceză noi nu vom depăşi eseul ca expresie filosofică națională proprie. Sistemele vor fi căi excepționale de expresie ale filosofiei româneşti.

Ca atare textele româneşti de filosofie vor fi necesare creației filosofiei noastre naționale. De acolo vom învăța cum să gândim şi în ce stil să îmbrăcăm cugetarea noastră.

Gândirea lui Cantemir desfăcută de influențe şi de balastul vremii, ne poate fi un îndreptar. Cu atât mai mult cu cât parte din problemele lui prezintă şi astăzi actualitatea. Formulate cu toată aparatura modernă a filosofiei, problematizată sub forme actuale ele şi-ar primi adevărata lor valoare.

Cantemir mărturiseşte că nu vrea să fundeze o filosofie paradoxală, ci în stilul ştiinței ortodoxe, să ne dea o imagine despre dărnicia vieții universale.

Pentru cei ce vor să caute izvorele ştiinței ortodoxe la noi, cartea lui Cantemir e desigur deschizătoare de drum. Pornind de pe creasta îndoielilor, Cantemir privind în oglinda miraculoasă, vrea să ne dea o imagine a adevărului revelat de ştiința cărților sacre. El depăşeşte cu mult scolastica şi dialectica, intrând în contact direct cu experiența revelatoare a divinității creatoare, prin darurile grației. Cantemir crede în mărturisire ca mijloc de cunoaştere a adevărului haric. Sfârşitul metafizicei lui are accente de apocalips, în fața monstrului impietății, filosofia lui primeşte aspecte de o tragică grandoare.

Cine vrea să gândească româneşte va trebui să citească această carte adevărată, neapărat.

DARUL OFERIT

de Nunțiul Apostolic, M. S. Regelui Mihai I. de Anul Nou

Icoana pe care Nunțiul Apostolic a dăruit-o eri Maiestății Sale Regelui Mihai I, este o reproducere de pe o pictură foarte veche, care înfățişează pe Maica Domnului sub denumirea de „Maica Domnului din România". Acest chip sfânt e slăvit sub titlul acesta, de multe veacuri, în catedrala din Tropea, oraş din sudul Italiei. Locuitorii din Tropea şi din împrejurimi au un mare respect pentru acest chip care, adus într'o zi de către marinarii ce se întorceau din Orient, a rămas acolo ca izvor de mântuire.

Sunt doi ani de când, cu prilejul unui centenar de la aducerea icoanei în acest oraş, autoritățile eclesiastice şi civile din Tropea au hotărît ca Nunțiul Apostolic din România să vină şi să mărească prin prezența sa, strălucirea sărbărilor jubilare. In gândul lor această invitație însemna dorința ce o aveau ca România, de unde le venise odinioară chipul sfânt, să fie de față şi să ia parte la bucuria şi la recunoştința...

La rândul său, cu prilejul Anului Nou Nunțiul Apostolic, după ce a prezentat Mejestății Sale Regelui omagiile şi urările Corpului Diplomatic, a voit dintr'un imbold personal, să dăruiască Maiestăților Lor o reproducere după această icoană cinstită cu o dragoste mire scumpă Românilor, ca o mărturie care să privegheze asupra Monarhiei şi Națiunei.

Majestățile Lor au primit cu ... satisfacție şi cu emoție religioasă ... na Sfintei Fecioare, care va fi păstrată în Castelul Regal dela Sinaia.

(Cuvântul)

BLOC

JOLAN FÖLDES

M'a întristat mult cartea premiată a lui Jolán Földes, Strada Pescarul Motan. E ciudat când se sting Ungurii, paloarea e mai aspră a acestor oameni plini de pustă pe străzile neînțelese ale Parisului. Şi melancolia e parcă mai teribilă. Ei ştiu că ar trebui să moară altundeva. Mai la sfârşitul cărții se întorc în plină speranță la Budapesta. Dar pleacă oarecum înspăimântați de un stil prea barbar... Şi Ungurii lui Földes părăsesc Budapesta. Asta, e deadreptul dureros.

Cei cari au căpătat o duioşie umană la Paris nu mai pot locui în Ungaria...

Te întristează un popor venit în Europa şi care se sbate într'un interesant bovarism.

A fost fără îndoială a realitate elegantă în Ungaria: Grofii.

Dar ei nu mai sunt în istorie. Sunt oameni pe malurile desnădejdii, îngrozitor de seci, de sterili, ca nisipurile deşerturilor.

Şi ce e plin de contrast: ei sunt acum apărătorii Ungariei...

Cred că vedeți de ce mă doare Uman destinul ei...

Jolán Földés a simțit ceva urît pe cerul Ungariei.

POEZIA POPORANA

Pentru a păstra o unitate culturală cu tot neamul, pentru ane putea scoate literatura şi arta de sub grelele influențe străine, trebue să ne întoarcem la minunățeniile poeziei noastre poporane. Să căpătăm gust, să ne vedem în toată armonia noastră de tradiție artistică, să ne regăsim bunul simț şi seninătatea dureroasă a vieții. Românii au ştiut face frumoasă lumea aceasta, viața noastră planată de urît.

Cât de fin şi în câtă simetrie interioară se descrie, în poezia pe care o dau mai jos, ochii mândrei:

„Peste Mureş, peste tău
Ard două lumini de său.
Nimeni nu le poate stânge
Oori de plouă, ori de ninge,
Decât mândra mea când plânge.
Iar când râde iar s'aprinde".

Negreşit că sunt departe de urletele dadaismului, de marile sforțări de versificație cu orice preț.

Iți trebue cântec în suflet ca să poți face poezii fără zgomot, să lunece ca săniile pe candoarea zăpezilor...

RECITIND

vechea mea carte din studenție, „Le voyage du Centurion" a lui Ernest Psichari, m'am oprit iarăşi asupra unui pasaj subliniat de mult. E vorba de actul, când Psichari avu fantazia să viziteze fântâna dela Meïateg, pe un aer cald, printre dune, un loc tragic, o natură duşmană. Ii era sete şi când era să-şi tragă apă, află un cadavru alături. Era desigur un călător, cu picioarele goale, care învinsese căldura şi nisipul, şi care vrând să bea apă din fântână, a murit în fundul ei. Sărmanul călător!

Prezența Căpitanului în Istorie

Ne-a fost hărăzit pământul de răscruce. Răscruce de vânturi și de lumi.

Datorită așezării noastre geografice, de două ori în istoria Europei, avem să fim stăvilarul năvălirilor. Istoria a scris în deajuns povestea primei năvăliri și a recunoscut că Poporul Român a fost sentinela de Răsărit a Europei. Incă dela închegarea statelor europene, o Românie puternică a fost chezășia siguranței continentului întreg. Argumente în sprijinul acestei afirmațiuni ni le dă chiar și numai acțiunea lui Traian în Dacia. El vroia să stăpânească și să pună pază aici la răsărit pentru a avea siguranță și liniște în imperiul de Apus. Politica lui Traian a fost și va rămâne valabilă. Va fi un frumos și liniștit apus de soare pe Coasta de Azur, numai dacă tot așa va răsări pe pământul moldovenesc dela Nistru. Nu-i nevoie să mai arăt cum ne-am făcut datoria de paznici prima dată. E deajuns că am oprit prima năvălire. Puținii barbari care au pătruns în Europa ne-au ocolit.

După un mileniu și mai bine, ne era dat să mai oprim și a dou anăvălire, să mai păzim odată Europa de o invazie care putea să-i fie fatală atât ei cât și întregei lumi. E vorba de năvala comunistă.

Istoria acestei de a doua năvăliri n'a fost scrisă, ci numai o trăim încă. Când se va scrie, istoricii vor recunoaște că această epocă este predominată de figura uriașă a Căpitanului. El a ridicat stăvilarul contra celei de a doua năvăliri.

Să recapitulăm faptele.

După răsboiul mondial, Europa era complect desorganizată și slăbită economicește. Iudeo-Comuniștii au crezut, că acesta-i cel mai potrivit moment de a pune mâna pe Europa și fixaseră ca și barbarii de altădată, poarta principală de pătrundere, țara noastră. Comunizarea României însemna pentru ei o victorie decisivă asupra Europei. Nu li s'au împlinit socotelile. Căci când toată Europa se uita buimăcită și pasivă la ofensiva iidovească ce tindea să realizeze planul multimilenar de stăpânire a lumii un singur om și-a dat seama de proporțiile pericolului atât pentru noi cât și pentru întreaga omenire: Acela a fost Căpitanul.

El, ca un uriaș, pe care secolul nostru abia îl cuprinde s'a așezat cu trupul și cu sufletul în calea noilor năvălitori. Și n'au trecut.

„Era pe la 10 sau 11 Februarie 1920, scrie Căpitanul în cartea sa. De două trei săptămâni se vorbea de greva generală în toată țara. Se apropia bătălia decisivă. Pe la ora 12, se zvonește în oraș că la regie unde erau cca. 1000 lucrători s'a declarat greva, a fost arborat drapelul roșu, tablourile Regelui au fost date jos și sfărâmate în picioare, iar în locul lor așezate fotografiile lui Karl Marx, Trotzki și Racowschi."

După o consfătuire cu mai mulți români, prezidată de Pancu, Căpitanul e de părere să meargă să dea steagul jos.

„Am luat steagul nostru și la ora 1 am pornit cu Pancu în frunte pe Lăpușneanu și Păcurari, în marș forțat cântând „Deșteaptă-te Române". In apropierea fabricei, în stradă câteva grupuri de comuniști sunt date peste cap. „Intrăm în curtea fabricei. Pătrundem în clădire. Mă urc cu steagul până la acoperiș și îl înfig sus... Greva a eșuat. Peste două săptămâni jumătate din greviști cer să fie reprimiți la lucru. Victoria noastră e mare."

După o lună steagul roșu flutură iarăși, de data asta pe atelierele c. f. r. dela Nicolina. Comuniștii reiau ofensiva. Greva este din nou declarată și peste 4000 de lucrători bolșevizați gata de luptă.

Căpitanul împreună cu Pancu și alții merg la gară, arborează drapelul tricolor de depou și clădirea gării, iar de acolo, cu un tren, pleacă la Nicolina. Comuniștii așteptau.

„In gara Nicolina, cineva schimbă macazul și pătrundem cu tren cu tot în ateliere. Coborâm. In ateliere nimeni. Pe una din clădiri, steagul roșu. Eu încep să mă cațăr pe niște trepte de fier prinse în perete luând în gură un steag tricolor. Cu oarecare greutate, pentru că era o înălțime mare, ajung până la acoperiș. Mă ridic deasupra și mă târăsc până la vârf. Smulg steagul roșu în mijlocul uralelor inadevăr de nedescris care se prelungesc câteva minute, ridic și leg steagul tricolor. Pe deasupra atelierelor bate vântul în pânza tricolorului biruitor. Ne dăm seama — spune mai departe Căpitanul — că bolșevismul va fi învins, pentrucă în fața lui, la dreapta și la stânga s'a ridicat o barieră de conștiință care nu-i va mai permite să se extindă. Toate drumurile de intrare îi sunt închise. De acum va trebui să dea înapoi."

Iată pentru ce a luptat Căpitanul. A luptat contra extinderii comunismului, a luptat pentru a-i închide toate drumurile de pătrundere în țara noastră și inclusiv în Europa. Și le-a închis. Fâlfâirea tricolorului biruitor deasupra atelierelor Nicolina, înseamnă o barieră pusă în istorie contra celei de a doua năvăliri.

Căpitanul apare deci în Istorie la sfârșitul unei lumi și la începutul alteia.

Democrația era în pragul falimentului. Lumea părăsea un drum și trebuia să apuce pe altul. Iudeo-comuniștii arătau ispititor și preseverent noul drum: Comunismul. Căpitanul cu viziunea s'a profetică, a strigat din răputeri întregei lumi: Inapoi! Drumul ce vi se arată duce la prăpastie.

Acțiunea Căpitanului din 1920 și cea de mai târziu, oprește infecția ce tindea să cuprindă întreagă Europa și poate chiar lumea întreagă. O istorie obiectivă a secolului XX va trebui să recunoască în Capitan pe primul paznic contra celei de a doua năvăliri. El intră în istorie la începutul unei lumi căreia îi arată drumul și la sfârșitul alteia a cărei declin l'a prevăzut cel dintâiu.

Căpitanul nu s'a mulțumit însă numai să oprească momentan cea de a doua năvălire, el a creiat între Nistru și Tisa cea mai puternică fortificație contra acestei noui invazii ce nu va putea fi distrusă cu nici o armă: MIȘCAREA LEGIONARĂ.

D. Roșca-Saulești

Adevăruri primare

— Legiunea nu ne nesocotește omul —

In Legiune există un mod de vedere unic pentru toate problemele neamului. Iar, de când prin meritele Mișcării legionare **Statul a devenit una cu Neamul** — care din acest motiv se și cheamă Stat-Național-Legionar — acordul asupra problemelor de Neam este identic înțeles și aplicat și pentru chestiunile de Stat. In această unire privitoare la tot ce este de interes obștesc, noi trebue să vedem altceva decât o concertare prealabilă stabilită riguros printr'o convenție formală și altceva decât o părere oficială impusă de organele conducătoare ale regimului legionar. In această privință este vrednic de luat aminte că nicicând Mișcarea legionară, pentru adevărații și bunii săi legionari n'a recurs la mijlocul perimat al comunicatelor fixând atitudinea Legiunei față de cutare eveniment de Stat. Dacă există unele comunicate și — s'o spunem sincer — chiar presa legionară, aceste nu sunt pentru uzul legionarului care citește în inima lui tot ce trebue să gândească și să făptuiască, ci sunt pentru folosința acelora care neștiind alfabetul intim al credinței legionare așteaptă explicații și „răspunsuri". Și să adăugăm îndată, făcând cuvenita demarcațiune, că unii din aceștia așteaptă explicațiile pentru a se lămuri sincer, iar alții numai pentru a putea da „contra-răspunsuri" ce de mult le „stau pe limbă". Aceștia din urmă făcând tot ceea ce au făcut înainte, adecă timp de 22 de ani, cred că își servesc patria irosindu-și nervii și energiile în discuții cari pentru legionari înseamnă tot ce poate fi mai steril și mai fără sens.

Legionarii cercetează și simt nemijlocit miezul cald al adevărului putându-se lipsi de instrumentele de cercetare obișnuite. Ei se pot dispensa de operațiile prealabile de descojire, căci pentru ei fructul se identifică direct, fără altă examinare decât întoarcerea lui în fața luminii. Adevărul pentru dânșii nu este nici fruct catalogat în atlasul cutărei floare dispărute, nici rezultatul unei potriveli de cifrării încurcate. Ci este viața însăși, viața întreagă și nedespărțită ce se trăiește cu atât mai intens cu cât se analizează mai puțin și se taie în mai puține felii.

Propriu zis Legionarii nici nu cunosc așa zisele „probleme", pentrucă aceste, dacă sunt, la ei se rezolvă din chiar momentul apariției, dela sine. Legionarii cunosc numai adevărul. Acestea, când nu sunt, trebuesc înfăptuite. Atâta-i problematica legionară. Restul este speculație și vanitate.

Problemele sunt pentru cei cari scriu istoria și pentru cei nevolnici. Primii însemnează și cântăresc realizările altora, ultimii privesc și-și macină creerul ce și cum să înfăptuiască, dar fără a se apuca vreodată la treabă. Așa înțelege fiecare menirea lui, așa istoricul, așa legionarul, așa nevolnicul. Iar roadele vieții fiecăruia se vor vedea prețuindu-se după merit.

S'a spus de atâtea ori: legionarii nu scriu ci făuresc istorie. Aceasta înseamnează că ei nu lucrează la prezent ci în timp. Deși, vorbind drept, nici trecutul și viitorul ca noțiuni nu există pentru legionari. Ei nu consideră timpul o scurgere în afară de propria lor personalitate, ci o condensare de esențe trăite în chiar gândul și fapta persoanei lor. In acest sens, legionarul este astăzi pentrucă a fost în trecut și pentrucă va fi în veci. Nu singur, ci împreună cu aceia cari l-au reprezentat în trecut chemându-se strămoși și cu cei din viitor pe care astăzi îi reprezintă el. O înșiruire de oameni și fapte ce se leagă între sine ca inelele unui lanț uriaș. O învolburată cale de milenii din al cărei mers întortochiat nimeni până la Căpitanul n'a reușit a desprinde legea vieții și a succedărilor. El a înțeles-o și, curățită de painginii uitării, a înălțat-o ca pe un fir strălucitor de mătase în văzul tuturor. Toți s'o vază, toți s'o înțeleagă, toți s'o urmeze ca dânsul.

Un fir nu are părți, are numai capete. Firul vieții pus în lumină de Căpitanul care un capăt strâns de pământ, iar un altul înnodat în cer. Urmând mersul ascendent al razei de lumină, fapta Legionarului va însemna o necontenită urcare spre ceruri.

Pe această linie de lumină se desfășoară existența Legionarului. Prin iuțeala acțiunei și masivitatea prezenței, Legionarul amintește întâmplarea unui meteorit supărat că a fost gonit din cer reintorcându-se pe dunga de lumină a căderii, înapoi să se împreune cu soarele.

De acolo de sus el vede bine și vede departe. Tovarăș bun cu soarele, ocolește tot pământul, dar se oprește stăruitor deasupra țării lui. O luminează și o priveghează. O învăluește cu raze binefăcătoare de sănătate și reconfort. Vede jos ființe ascunzându-se sub pământ pentrucă nu le priește lumina. Vede alții trăgând furios storurile sufletului: să nu vadă și să nu fie văzuți. Cât sunt de naivi! Ei nu pricep în întunecarea lor că e lesne să te aperi de razele soarelui dar e mai greu să le obții când ele se refuză de a te încălzi și lumina.

Doamne, cât bine răspândește în jur soarele credinței legionare! Câtă întremare sufletească revarsă ea în inimi! Și câtă putere dă brațelor! Biete picioare reumatice, sărmane inimi anemiate! Cât de încet svâcniți și cât de greoi umblați! Pentruce nu vă arătați Doctorului Luminii?

Dacă oamenii ar ști ce tonic minunat al sufletului, al minții și al trupului cuprinde în el crezul legionar, până mâine n'ar mai fi niciunul să nu dorească a se împărtăși de rara lui putere de întremare.

Această credință nu folosește numai comunității dar și fiecărui om în parte. Spunem înadins acest lucru pentru cei cari socotind crezul legionar un factor exclusiv de întremare socială își închipuie că legionarii își pierd personalitatea devenind servi ai comunității. Noi strigăm să se audă departe: crezul legionar aduce foloase, imense, de neînchipuit, pentru toți cari reușesc să se pătrundă de el. Nu sub forma unei recompense dela cineva, ci sporind până la maximul posibilităților organice virtuțile creatoare ale insului. El va fi un altul. Nu se va recunoaște pe sine și va disprețui pe cel care a fost. I se vor desmorți facultățile și în jurul lui va rodi totul: casa, meseria, familia, societatea. Pentru toate aceste câștiguri nu se cere decât o condiție. Și aceasta de ordin tehnic. Anume: să nu înceapă dela sine conjugând eu, tu, el; să înceapă dela El, adecă dela Neam. Să dea totul Neamului: averi materiale și bogății sufletești. Și, le va primi însutit înapoi.

Iubitorii de practic vor afla în aceste cuvinte o rețetă sigură. Numai, încăodată, nu uitați ordinea: El, tu, eu.

Legiunea nu nesocotește omul. Dimpotrivă. Căpitanul a cerut „alt om" să ridice Neamul și alt Neam ca să înalțe omul.

Credința legionară face din toți fiii ei cei mai mari înțelepți și cei mai puternici herculi. Vârsta oamenilor este indiferentă. Nu criteriul bătrâneții, ci al puterii de credință, este hotăritor. Se văd deoparte oameni bătrâni ce-și zic maturi, dar nu sunt nici înțelepți, nici puternici. Au fețele întoarse dela adevăr și brațele supte de lene. Se văd de altă parte copii nevârstnici, dar înțelepți ca prorocii și vajnici ca smeii. Cine le vrăjește mintea și le toarnă oțel dur în brațe? Cartea ocolind adevărul și făcând mintea morișcă? Anii care dau brațelor putere și umbletului tărie? Nu. S'a văzut că nu. Atunci?

Credința legionară înfăptuește aceste minuni. Ea singură și nimic afară de ea. La căldura ei se coace înțelepciunea inimii și se călește fierul brațelor. Prin ea Căpitanul a înfăptuit cea mai nouă și mai neașteptată școală: școala de genii. Căci cum altfel decât genii se cheamă aceia a căror minte este atotcuprinzătoare și a căror putere de creare întrece măsura obișnuită.

Ar mai fi unele lucruri de spus despre această incomparabilă forță vie care este credința legionară. Dar să ne mulțumim cu atât și să recapitulăm.

Prin ea se crează și se întreține acea formidabilă unitate de simțire și de acțiune care face din Legiune nu o grupare ci o armată.

Datorită ei se descoperă adevărul revelat. Se intuește realitatea vie în loc de a o fărâmița și ucide prin vivisecții în scop de cercetare.

Credința legionară unește trecutul cu viitorul peste prezentul care nu se desparte de primele decât speculativ. Astfel, se aștern temelii și se fixează idealuri.

Credința legionară dă curs ascendent vieții Neamului și vieții insului.

Este cel mai indicat mijloc de împlinire personală!

Dr. Alexandru Olteanu
asistent universitar

Gheorghe Bucurenciu, prieten legionar 1924—1940

După o scurtă şi dureroasă suferinţă moartea loveşte crud pe unul din cei mai buni prieteni legionari, pe acela ce a fost în comuna noastră bunătate întruchipată, Gheorghiţă Bucurenciu.

Noaptea Crăciunului care împarte până în cele mai umile bordeie bucuria mare a naşterii Mântuitorului nostru, aduce doliu în mijlocul celor ce au iubit, încernindu-ne sufletele de durerea fără margini a pierderii scumpului nostru fiu, frate şi nedespărţit prieten. Inainte de a se despărţii de cele pământeşti şi de a pleca pe drumul eternităţii, în noapte Sfântă a Naşterii Mântuitorului, nu pe scenă, ci pe patul morţii, îşi repetă ultima dată rolul învăţat de Nuţu din bucata „Puiul Codrului" ce urma să fie jucată de tineretul legionar din Bungard în ziua de 6 Ianuarie 1941. A mai cântat un cântec legionar, *Sfântă Tinereţe legionară*, apoi la scurt interval cade în braţele mamei lui dragi corpul neînsufleţit al lui Gheorghiţă. Aşa a plecat în lumea drepţilor. Tineretul legionar în sens de adâncă recunoştinţă i-a depus o frumoasă cunună de flori.

La înmormântare a luat parte Cucernicul Părinte I. Călin, şeful sectorului legionar Şelimbăr, Garnizoana Legionară Bungard, şi locuitorii comunei Bungard.

In cadrul înmormântării a vorbit în curtea defunctului S. S. Pr. Toma Modran, paroh Bungard. In biserică S. S. Pr. I. Călin ilustrează viaţa scurtă însă plină de exemple demne de urmat, a prietenului legionar care de fiecare dată a fost prezent, acolo unde i se simţea lipsa. La mormânt, din partea tineretului vorbeşte d. înv. V. Modran, de pe glia rece ce închide în taina tăcerii lui corpul peste care s'au scurs abia 16 primăveri.

Melodia ultimului salut al tineretului mai tulbura liniştea cimitirului peste care uşor îşi întindea aripile seara ce a rămas strajă la mormânt în locul camarazilor ce l-au slujit până aci.

Viorel Modran

Spectacole

CINEMATOGRAFE

APOLLO. Prezintă în premieră, mult aşteptata Capod'operă germană a casei Terra: „Evreul Süss". Cea mai grandioasă realizare din timpurile noastre. Jurnal Românesc şi Ufa.

CORSO. Prezintă în premieră palpitantul film german senzaţional „Kongo-Express" cu Willy Birgel. Cele mai noui jurnale O. N. C. şi Ufa.

Posta Administraţiei

Costică M., Craiova. — Sunteţi abonat. La fel şi d. Ilie. Gazeta vi-s'a trimis. Adresa dlui Dr. St. este: Soc. Rima, Bucureşti, Str. Bursei. Patr.

FINANŢELE ITALIENE şi expansiunea imperială, după încheierea păcii

ROMA, 8. — Cu prilejul reuniunii Corporaţiilor, Asigurărilor şi Creditului, care a avut loc de curând la Roma, au fost examinate, în toate detaliile, problemele financiare şi de credit în legătură cu afirmarea economiei italiene, în perioada care va urma viitoarei păci. Cu totul interesante, în acest sens, sunt declaraţiile făcute de către consilierul naţional Fragnani, vice-preşedintele Corporaţiei creditului, asupra nevoii de a se fixa directivele în vederea perfecţionării organice a funcţiei creditului în noua structură a legăturilor economice naţionale şi internaţionale, cum şi a sporirii potenţialităţii instalaţiilor şi administraţiilor sale ca şi a mijloacelor de care dispune.

Noua operă de expansiune imperială îşi va găsi sprijinul necesar în domeniul bancar şi cel financiar italian, care se bucură de o structură cu vechi obârşii ca şi de competenţele tehnice necesare ca să poată fi asigurată afirmarea muncii italiene pe pieţele mondiale. In vederea acestui scop va trebui să se încredinţeze băncilor toate funcţiile pe care ele le vor putea îndeplini în domeniul schimburilor cu străinătatea. In acelaş timp va trebui să se organizeze pe noui temeiuri băncile italiene, iar instalaţiile lor reformate după tipicuri moderne care să le poată mări potenţialitatea.

Din activi'atea Cercului militar-civil din Sibiu

SIBIU, 8. — In sala cercului militar-civil Sibiu, de sub preşidenţia d-lui general Georgescu Pion, va avea loc un ciclu de conferinţe şi manifestări culturale şi artistice cu următorul program:

Duminecă, 12 Ianuarie, va conferenţia d. profesor-universitar George Sofronie despre: „Evoluţia şi manifeestările guveranităţii naţiunei române"; Duminecă 19 Ianuarie, d. profesor universitar dr. Emil Ţeposu: „Medicina şi imperativele naţionale"; Vineri 24 Ianuarie: Festival naţional „Ziua Unirei Moldovei cu Muntenia" (1859); Duminecă 26 Ianuarie, d. porf. univ. dr. Traian Popovici: „Momente Fizico-Biologice ale Femeii"; Duminecă 2 Februarie, d. prof. univ. D. D. Roşca: „Idei filosofice consolatoare"; Duminecă 9 Februarie, ora 18—19, d. prof. univ. dr. Coriolan Petran: Românii, saşii şi ungurii ardeleni în faţa „Istoriei Artelor"; Duminecă 16 Februarie, d. prof. univ. dr. Valeriu Bologa: „Rostul ardelenilor şi basarabenilor în evoluţia Medicinei Româneşti"; Duminecă 23 Februarie, d. prof. univ. Aurelian Ionaşcu: Subiect rezervat din domeniul juridic; d. prof. univ. dr. C. Stanca: Subiect rezervat din domeniul biologic; Duminecă 9 Martie, d. prof univ. C. Marinescu: Subiect rezervat; Duminecă, 16 Martie d. prof. univ. dr. Petre Grimm: Subiect rezervat din literatură.

Conferinţele au loc dela ora 12—13, afară de cea dela 9 Februarie, care are loc la ora 18—19, fiind cu proecţiuni. Intrarea este liberă.

Ţinerea examenelor de conducători de autovehicule, la Sibiu

SIBIU, 2. — Examenul pentru conducători de autovehicule ale candidaţilor inscrişi dela data de 9—23 Decemvrie 1940, vor continua după cum urmează: în zilele de 8 şi 9 Ianuarie a. c., candidaţii din judeţul Braşov, 10 Ian. jud. Vâlcea, 11 Ian. jud. Turda-Cluj şi Făgăraş, 13 Ian. jud. Hunedoara, 14 Ian. jud. Dolj şi Mehedinţi, 15 Ian. jud. Argeş şi Romanaţi, 16 şi 17 Ian. jud Arad, Lugoj şi Timişoara, 18 Ian. jud. Alba, 20 Ian. jud. Târnava-Mare şi Mică, 21 Ian. jud. Sibiu şi restul candidaţilor din celelalte judeţe.

O plângere a automobiliştilor din Sibiu

SIBIU, 8. — Din partea automobiliştilor din localitate, suntem rugaţi să arătăm următoarele:

Incă din anul trecut toţi automobiliştii au fost obligaţi, să-şi înzestreze maşinile cu aparate de taximetru, cari au fost cumpărate cu 15.000 lei bucata. Dar, în tot oraşul nu există specialist să le repare, în caz de ne-funcţionare.

Biroul de verificat măsurile şi greutăţile, din localitate, sub al cărui control sunt şi aceste aparate, este rugat să aducă la Sibiu un cunoscător specialist pentru repararea aparatelor de taximetru, aşa cum există pentru comptuerele de apă şi electrică, căci altfel situaţia automobiliştilor e prea îngreunată, cari nu-şi pot procura, de câte ori nu funcţionează, aparate noui.

150 de ofiţeri de poliţie germani la cursurile organizate de către Comandamentul general al Poliţiei Africei italiene

Roma, 8. — Nu este cunoscută în istoria legăturilor dintre popoare, o pildă de solidaritate mai activă ca aceea care uneşte Italia fascistă şi Germania naţional-socialistă. O înţelegere deplină, întemeiată pe o soartă comună, domneşte în toate direcţiile.

Zilele trecute, un grup de cincizeci de ofiţeri de poliţie germani care urmează cursul special organizat în Capitala Italiei, au sosit la Roma. Acest curs a fost instituit de către comandamentul general al Poliţiei Africei Orientale Italiene, organism cu ajutorul căruia Italia a putut stabili şi menţine ordinea în colonii, fără să contrazică vechea sa tradiţie de omenie latină. El are loc la Tivoli, la Şcoala de Ofiţeri de poliţie pentru Africa Orientală Italiană şi la Roma, la Muzeul African.

Primul curs va dura o lună; alte două cursuri îi vor urma la scurt interval. La aceste cursuri pot participa încă 150 de ofiţeri germani care vor forma nucleul viitorului Corp de Poliţie ce-l va crea Germania, după războiu în coloniile dobândite.

Intreprinderea Comunală, Sibiu

PUBLICAŢIUNE

Deoarece în ultimul timp cu toate avertismentele făcute s'a constatat că mulţi din locuitorii oraşului aruncă pe teren public gunoaiele rezultate din măturatul curţilor şi grădinilor, se reaminteşte din nou faptul că această operaţiune constituie o contravenţie la dispoziţiunile de salubritate publică. In consecinţă proprietarii sunt rugaţi a cunoaşte că toate cazurile de această natură se vor amenda cu severitate.

Incercarea Ungariei de a se încadra în ordinea Europei naționaliste

Înființarea „Partidului nouei ordini maghiare“ Națiunea ungară nu este prezentă și nu participă la constituirea partidului unic

Fostul președinte al consiliului de miniștri maghiar a anunțat de curând, în Camera Deputaților dela Budapesta, înființarea unui nou partid, numit „Partidul nouei ordini maghiare“. Această proaspătă organizație politică a Budapestei, care ar tinde la încadrarea *de fapt* a Ungariei în ordinea Europei naționaliste, constituie pentru noi o foarte semnificativă „încercare“ de a evada dintr'un sistem și o concepție politică falită dincolo de cele mai elementare evidențe.

In adevăr, Ungaria este printre ultimele state plutocratice ale Europei, și continuă, în contrast cu mult trâmbițatele declarații de atașare la noua ordine internațională, de a fi un stat fundat pe premise politice desuete și anacronice, pentru a nu le numi deadreptul cu numele foarte adecuat, de himerice. Pentru oricine și mai ales pentru noi cei, care cu adevărat am pășit la reconstrucția naționalistă europeană, Ungaria servește de imagine perfectă, aici, în Europa centrală, a democrației plutocratice britanice.

Ungaria, care nu a fost în stare să înțeleagă biruința prin jertfă a revoluției naționaliste, caracterul imanent sacru al acestei revoluții a spiritului politic european, continuă să agonizeze în formele putrede ce constituiesc de altfel noima sa organică de a fi.

Dintre strigătoarele evidențe vom reține numai pe acelea care ne apar de o mai mare importanță și vom avea, în acest chip, icoana Ungariei reale, cu aspect de fantomă printre celelalte state europene.

Așa dar:

1. Statul vecin continuă a-și întemeia sistemul politic intern pe concepția liberală a polipartidismului, pe care o parctică de manieră vicioasă și cu neșterse amprente feudale.

2. Clasa conducătoare constituie o minoritate plutocratică în directă și subterană legătură cu finanța iudeomasonică, pe care o servește până la cataclismul sângeros al crimei în massă, precum a fost recent cazul cu provocarea adresată României prin masacrele din Ardealul răpit, cu scopul de a produce un nou focar de tulburări în sud-est și de a se conforma astfel cu interesele perfide și prea bine cunoscute ale clicei iudeomasonice internaționale, doritoare de noi teatre de luptă, care să ducă pe bază de complicații universale la mult visata victorie a albionului.

3. Ungaria este un stat de minorități și astfel își pierde orice posibilități de a realiza o revoluție naționalistă, care să întemeieze noul stat pe baza principiilor naționaliste europene.

In fața tot mai apropiatei victorii definitive a Axei, Ungaria, cu toate că mai continuă de a arunca priviri galeșe spre insulele engleze, încearcă o revoluție ad-hoc, care s'o salveze de catastrofa ce se profilează iminent la orizont. Căci în ziua victoriei celei mari a Axei, când se va stabili noua hartă a Europei, și Ungaria știe bine acest lucru, numai statele integrate organic în acea Europă vor avea cuvânt și numai statele care își vor verifica temeiurile dreptății prin cuprinzătoarea înțelegere a fenomenului politic totalitar, specific veacului nostru.

Până astăzi ochii Budapestei au privit spre Anglia, spre sora ei feudală și plutocratică, în timp ce mâna o întindea spre Axă. Demascarea jocului nu va întârzia!

Ei bine, această fantomatică Ungarie, sat construit pe bolnăvicioase himere și pe gravă incapacitate politică, dovedită cu prisosință în trecutul mai depărtat sau cel din aceste tragice luni, care s'au scurs, Ungaria incapabilă de a cuprinde sensul spiritual al veacului mare ce trăim, presimte totuși catastrofa și încearcă poate ultima oară, prin exponența șubredă a domnului Imredy, să salveze ceeace e irevocabil condamnat pieirii.

Istoria Europei naționaliste ne-a învățat că realizarea statului totalitar, ca expresie a potențelor istorice ale unui popor modern, nu poate avea loc decât pe baza unei revoluții spirituale profunde ca o împărtășire de adevăruri religioase.

Europa naționalistă nu este un produs al unor calcule sterpe și inglodate în abstracțiuni, ci mai presus de toate o realitate vie, un proces organic național. Europa naționalistă înseamnă victoria unei mari concepții spirituale-politice, aceea a creației omului nou, a individului încadrat cu spontaneitate și aderare specific mistică, la noua formă de vieață colectivă, unică și totalitară. Este, ca să spunem lucrului pe nume, creearea reală și întreagă a supraomului!

Ungaria își închipuie însă, tot așa ca tiranul tragicului nostru destin de până mai ieri, că o revoluție a spiritului se fabrică la comandă. E adevărat că revoluția naționalistă, peste tot în Europa, a avut loc în fața unui iminent mare *pericol național*, dar pericolul de desființare a monstruosului stat maghiar actual nu este un *pericol național* ci unul de castă plutocratică, la care națiunea adevărată nu participă.

Națiunea ungară nu e prezentă la constituirea partidului unic a domnului Imredy, la revoluția ad-hoc a fostului premier maghiar!

Dovada cea mai bună o avem în însăși incapacitatea națiunii maghiare de a înțelege fenomenul naționalist contimporan, evidențiată de faptul că adevărata și unica mișcare naționalistă maghiară, aceea a crucilor cu săgeți, nu se bucură încă de aderarea masselor și înțelegerea lor.

Gestul domnului Imredy, foarte tranșant și foarte abil în aparență, e menit neșansei. „Revoluția“ domnului Imredy nu va amăgi pe nimeni cum „revoluția“ inițiată în România de ieri de către fostul rege Carol n'a reușit să înșele pe nimeni.

Incercarea domnului Imredy nu e creație, cu suport istoric, isvorită din necesitatea imanentă de a se realiza *politic* în stilul totalitar, ci o simplă imitație, un refugiu fără valoare istorică. Fenomenul are caracter de terapeutică disperată și falsă. De alt fel e notoriu că refugiul în fals înseamnă un mod de a exista al politicului maghiar.

Surogatul de revoluție, inițiat de domnul Imredy, nu va reuși niciodată să depășească acest ingrat stadiu.

Chiar dacă va încerca de a realiza revoluția de sus în jos, ca în Turcia sau Portugalia, și nici atunci încercarea de revoluție a fostului premier maghiar nu va da roadele așteptate de domnia-sa, pentrucă jumătate din populația Ungariei constituind minorități subjugate, nu va adera niciodată la înoirea la față a statului opresor și terorizant, ale cărui manopere le cunoaște din dureroasa experiență seculară. Iar apoi înșiși „revoluționarii“ nu se nasc peste noapte.

„Transfigurarea“ grăbită și foarte interesată a domnului Imredy va fi un bluff plutocratic, de pomina vremurilor viitoare!...

Ioan Negoițescu

Argumente demografice față de Ungaria

In editura Poyot din Paris apare în 1937, sub titlul: **Le visage économique de l'Europe**, traducerea cărții lui Anton Reitbinger, unul din cei mai actuali economiști germani. Iar cu doi ani mai târziu, apare la Hamburg inventarele statistice **Der neue Balkon**, ale profesorului Wagemann. Și una și alta sunt cărți fundamentale pentru noua interpretare a drepturilor naționale. Autorii au făcut cercetările lor pe fapte și sunt absolut obiectivi. Subliniem câteva date referitoare la noi și la Unguri.

„In Ungaria este, din punct de vedere al creșterii și densității populației, o zonă slabă și în cel mai bun caz mijlocie. Astfel, după o creștere puternică de aproximativ 58% în timpul primilor treizeci de ani ai secolului acesta și în care s'a trecut dela 59,3 până la 93,4 locuitori pe km², ajunge în perioada următoare, dela 1920 până la 1960, perioadă din care deja s'au scurs 20 de ani, la o creștere numai de 15,4%. Iar densitatea prevăzută la sfârșitul acestei perioade va fi de 107,7 locuitori pe km².

România însă este clasată, sub acest raport, ca o parte din zona cu supradensitate demografică“. Densitatea a crescut, la noi, dela 45,8 în 1900 la 61,2 în 1930. Dar în 1960 ea va atinge 80,9 locuitori pe km², creșterea fiind, astfel, în proporție de 33,2%. Deci, de două ori și ceva mai mare decât a Ungurilor.

„Nașterile la 1000 de locuitori sunt în Ungaria de 21,5 și creșterea anuală a poulației de 0,7%, iar în România sunt de 33,2 și excedentul nașterilor de 12,7. Asta însemnează că variația prevăzută dela 1920 până la 1960 este o majorare cu 46,6% din totalul populației“.

Dacă ținem seamă de recensământul din 29 Decemvrie 1930, și de legile creșterii populației, ajungem la o curbă cât se poate de concludentă. In 29 Decemvrie 1930, populația noastră era de 18.057.028 locuitori. Iar în 29 Decemvrie 1939 ar trebui să fie de 19.933.802 locuitori. Deci o creștere simțitoare.

Dar aci mai trebue să ținem seama că în aproape toate categoriile de vârstă elementul masculin este mult mai numeros decât cel feminin și că grupa celor care trec peste 45 de ani este o infimă minoritate.

Astea sunt datele. Concluziile care se pot trage sunt cât se poate de clare. Intâi, că Ungurii nu-și pot fonda nici cel puțin pe vitalitate (și de care fac atâta caz) neașteptatul lor noroc din ultima vreme. Și, în al doilea, că oricât le-ar fi norocul și de acum înainte, viitorul, chiar cel apropiat, nu le surâde. Fiindcă, după cum arată legea asta a creșterii populației, ei n'au destulă substanță. Și formule politice nu se pot realiza decât în măsura în care permite substanța nației.

A.

Cronica războiului

O ofensivă,

care n'a dat rezultatele dorite

La începutul acestei ierni (care este a doua iarnă de războiu), Anglia, printr'o grea trudă, a mobilizat restul energiilor sale ca să deslănțue împotriva Italiei o ofensivă pe triplul front al pământului, al mării și al aerului. Succesele tactice obținute cu mare greutate și cu multe jertfe pe frontul grecesc și pe cel egiptean continuă să fie înfățișate, opiniei publice engleze, atât de năpăstuite, și celeia de peste ocean atâta de ezitantă, ca niște rezultate semnificative și determinante. Procedând astfel, englezii par a uita că prețul acestor rezultate (câțiva km. p. de teritoriu fără nici o însemnătate strategică pentru țelurile unei ofensive cu rezultate împotriva Puterilor Axei, este atât de mare încât el riscă să compromită definitiv restul potențialului de războiu britanic.

Impotriva dârzei rezistențe a Italiei, Anglia a asvârlit circa 300.000 oameni și care de luptă de tot felul. In timpul acestei ofensive inamicul a întrebuințat întreaga lui rezervă de muniții. Arma aeriană (atât de greu completată din pricina pagubelor pe care le-a făcut aviația germană industriilor din insulă, ca și din pricina blocadei italo-germane), a fost angajată cu o lărgime care face ca, în acest sector al războiului, un efort ca acesta, cu totul excepțional, să nu mai poată fi repetat. Așa stând lucrurile, se poate vorbi de o uzură a forțelor engleze în ritm accelerat, uzură cu atât mai fatală dacă socotim că, scopul mărturisit de a scoate Italia din conflict sau cel puțin de a distruge potențialul ei de războiu, a dat cu totul greș.

Intr'adevăr, poporul italian și forțele lui armate au dat dovadă (cel dintâi prin conduita sa disciplinată și dârză, acestea din urmă prin valoarea lor), că sunt la înălțimea sarcinilor pe care i le-a impus acest război uriaș. Repetând cuvintele scrise de către ambasadorul Bastianini, trebue să spunem că, atunci când tainele istoriei vor putea fi desvăluite tuturor și când faptele acestor vremi de bătălie vor putea fi cunoscute, lumea își va da seama, încă odată, că poporul italian își merită biruința.

Știri din Făgăraș

La Făgăraș, deși cu cele câteva sute de familii refugiate, nu lipsește mai nimic de pe piață. In târgul săptămânal se găsesc de toate. In magazine de-asemenea. Pare, însă, prea puțin singurul depozit legionar de lemne, mai ales pentru o anume categorie de refugiați care nu se pot aproviziona chiar deodată cu lemne din târg, unde o căruță ajunge la prețul de 1500 lei.

In târgul de mărfuri se aduc de toate, pentrucă vin toate satele din jurul Făgărașului, aici fiind, pentru o regiune destul de bogată, singurul centru mai apropiat de desfacere.

Primăria în unire cu Filiala Crucii Roșii și Ajutorul legionar, se străduiesc să împace nevoile populației, atât băștinașe cât și a celor refugiați. Pentru aceștia din urmă, cât și pentru populația mai nevoiașe, s'a deschis depozitul de lemne legionar. De sărbători, Primăria a împărțit tot prin Ajutorul legionar, lemne și alimente populației nevoiașe, străduindu-se, atât filiala Crucii Roșii cât și Ajutorul legionar să ușureze nevoile celor ce și-au părăsit rosturile și s'au aciuiat, numai temporar, la Făgăraș.

Infăptuiri legionare la Câmpia Turzii

CAMPIA TURZII, 8. — In zilele acestea Coop. rativa legionară a inaugurat activitatea restaurantului de lângă gară.

Restaurantul a început să funcţioneze în cele mai bune condiţii, condus de un grup de legionari. Zilnic iau masa aici o lume numeroasă, locală şi călătoare. Cu un preţ modest, se poate afla aici o mâncare substanţială şi servită într'o atmosferă de camaraderie.

La prima cină servită după inaugurare, a luat parte şi d. prof. Vasile Hanu, prefectul judeţului, care se interesează şi urmăreşte cu viu interes activitatea legionară, şi pe care o sprijineşte efectiv în tot cuprinsul judeţului.

Prin cooperativă se desfac şi lemnele de foc, cu un preţ cu mult scăzut faţă de cum se vând la celelalte firme comerciale.

Evreii de pe piaţa de cereale s'au retras. Cerealele acum se cumpără de către cooperativă şi sunt valorificate prin oamenii încredinţaţi cu acest comerţ.

APARIŢIA UNEI GAZETE

La Turda a apărut o nouă gazetă săptămânală scrisă în spirit legionar. Titlul gazetei poartă un nume simbolic, legat de vatra pământului străbun. Directorul ei, d. prof. Vasile Hanu, prefectul judeţului, depune mare stăruinţă ca gazeta să apară în condiţiuni excelente.

„Vatră de Ţară" a pornit la drum cu mult elan, pentru a propovădui pe aceste meleaguri istorice bătătorite de legionarii împăratului Traian, dragoste de faptă şi apropiere de slova înaripată a gândului românesc.

MANIFESTAŢIE CULTURALA

Tineretul din comuna Viişoara, judeţul nostru, a organizat o frumoasă manifestaţie culturală la care a luat parte un numeros public.

Corul mixt al tineretului, dirijat de înv. Iacob Vescan, a executat mai multe colinzi din Ardeal şi cântece lumeşti, a căror armonii duioase a mişcat mult sufletul asistenţei. După aceea s'a jucat o frumoasă piesă teatrală. Rolurile au fost interpretate cu multă pricepere.

Vieaţa culturală în aceste comune e în plină creştere. Pe lângă corul care a luat fiinţă acum de curând, aici e în curs de organizare şi o fanfară. Ce aceste realizări, s'a luat o frumoasă tradiţie culturală, care face cinste acestei fruntaşe comune şi intelectualilor conducători, cari s'au alăturat cu suflet la această acţiune.

SERATA DANSANTA

In cadrul Cooperativei legionare, secţia restaurant, un grup de legionari intelectuali din localitate, au organizat în sala de spectacole a restaurantului legionar, o serată dansantă, la care a luat parte un public ales.

In judeţul Bihor se construiesc drumuri în valoare de peste o sută zece milioane Lei

BEIUŞ, 8. — In urma delimitării nouei frontiere, care a despărţit judeţul Bihor, în două părţi, numeroase comune din Valea Crişului Repede au rămas complect izolate, fără căi de comunicaţie şi fără nici o ieşire.

Prima grijă a administraţiei locale a fost să soluţioneze problema căilor de comunicaţie, unind Valea Crişului Repede cu Valea Crişului Negru.

Potrivit unui program bine studiat, s'au pus în lucrare următoarele sectoare de drumuri: Roşia—Damiş, în lungime de 16 km., în valoare de 15.000.000 lei; Dobreşti—Vârciorog, în lungime de 18 km., în valoare de 28 milioane; Tăşad—Copăcel, în lungime de 12 km., în valoare de 12 milioane.

La aceste lucrări în valoare totală de 55 milioane lei, se lucrează cu o deosebită intensitate, cu un efectiv zilnic de circa 3000 lucrători, plătit fiecare la zi cu 90—120 lei.

Imediat ce timpul va permite, se vor pune în lucrare noui trasee, deja studiate, printre care drumul Săraud—Copăcel—Surduc—Serghiş—Vârciorog — Făşca—Călăţea, în lungime de 35 km., apoi Damiş—Călăţea, în lungime de circa 30 km., în valoare totală de aproximativ 60 milioane.

Până în present, cu tot timpul defavorabil, s'a lucrat în valoare de 10 milioane, în curs de două luni.

Inceperea şi executarea acestor lucrări a fost o dublă binefacere pentru populaţia acestei regiuni.

Intâi, s'a dat posibilitate de plasare tuturor lucrătorilor manuali şi tuturor ţăranilor şi muncitorilor refugiaţi în regiune, iar în al doilea rând s'au deschis drumuri indispensabile convieţuirii şi schimburilor economice.

Bihorul este, astăzi, sfâşiat ca teritoriu, dar până la întregirea lui, va fi un vast şantier de muncă, dovedind că şi într'o regiune săracă se pot face lucrări imense de interes obştesc.

Asociaţia mamelor rom... organizează un festival, ... înaltul patronaj al dnei Ma... general Antonescu, la Si...

SIBIU, 5. — Cu scopul de a ... întinde o mână de ajutor ... oropsiţi, Asociaţia mamelor ro... ne, de sub înaltul patronaj al ... Maria general Antonescu, org... zează un ciclu de representaţii, ... căror venit net este destinat aj... rării copiilor săraci.

Asociaţia a cerut primăriei mu... cipiului, punerea la disposiţia, ... mod gratuit, sala teatrului or... nesc, pentru seara zilei de ... bruarie a. c. Primăria resolvind ... ceastă cerere, în seara zilei mai ... amintite, se va representa pe sc... Teatrului orăşenesc piesa „Di... şorul de fată" de Alice Sturm, ... să jucată cu mult succes pe sc... teatrului „Vasile Alecsandri" ... Capitală.

Cunoscând înaltul scop al aces... representaţii, publicul sibian ... rugat să participe în număr ... mai mare.

Festivalul legionar de Bobotează, la Sibiu

SIBIU, 8. — Organizaţia de Sibiu a Mişcării Legionare ne-a prezentat Luni seara, la Teatrul Municipal, o înălţătoare manifestaţie spirituală, oferind în acelaş timp o sobră demonstraţie a crezului şi faptei legionare.

In prezenţa unei asistenţe extrem de numeroase, în frunte cu d-l general Levente, d-l general Georgescu-Pion, d-l prefect Dr. Ion Fleşeriu, d-l Chioreanu şeful regionalei, d-l chestor Nicolae Iancu, C. Sa părintele Cândea, şeful judeţului, C. Sa părintele Bodogae, dela „Ajutorul Legionar", d-l Dumitru Banea, etc. etc., s'a desfăşurat un program minunat realizat sub raport artistic şi de o impresionantă ţinută legionară dovedindu-se astfel, şi din acest punct de vedere, intensa activitate pe care o desfăşoară organizaţia de Sibiu, condusă de C. Sa părintele Cândea.

CUVÂNTUL DE DESCHIDERE

In lipsa d-lui comandant al Bunei Vestiri, ministru Corneliu Georgescu, a cărei conferinţă a fost anunţată, cuvântul de deschidere a fost rostit de C. Sa părintele Sosim Oancea.

D-sa citind unele pasagii din „Pentru Legionari", a arătat felul în care a rânduit Căpitanul drumul legionar: cum i-a pregătit pentru marea clipă de desrobire şi cum i-a însufleţit pentru „temelia de fier, de trupuri frânte şi suflete chinuite" a marei biruinţe.

In continuare părintele Sosim Oancea a subliniat tăria de caracter a legionarilor în timpul prigoanei, având accente emoţionante pentru martirajul celor căzuţi în dreaptă credinţă şi pentru plinirea biruinţei mântuitoare.

Pentru a ilustra marea şi necuprinsa durere prilejuită familiei şi legiunei, prin crimele fostului regim, părintele S. Oancea a povestit cazul eroului legionar Gheorghe Clement din jud. Făgăraş.

SENSUL BIRUINŢEI LEGIONARE

In concluzii, d-sa a sintetizat semnificaţia biruinţei legionare „care înseamnează schimbarea întregei vieţi a neamului nostru, înseamnează un neam nou, un român nou. Toate manifestările lui, de orice domeniu, să fie pătrunse de duhul de credinţă în Dumnezeu, de curăţenie, de onoare, de cinste, de jertfă al Căpitanului."

— „Cu credinţa neînfrântă în dreptatea şi ajutorul lui Dumnezeu, îmbărbătaţi de puterea Arhanghelului Mihail, cu duhul Căpitanului, pururea viu în inimile noastre, păşim „zidari de veacuri viitoare, spre această mare şi strălucitaore biruinţă, sub ochii de foc şi mâna de fier a lui Horia Sima."

DESFAŞURAREA PROGRAMULUI

După ţinerea cuvântului de deschidere, corul a executat mişcător „Imnul Românilor secuizaţi".

Au avut loc apoi două tablouri de o înaltă, emoţionantă şi elocventă composiţie.

TABLOUL: „MUNCITORUL LEGIONAR"

Muzica încetează, cortina se ridică, un grup de 13 legionari muncitori în cămăşi verzi, cu mânecile răsfrânte, cu târnăcoape în mâni, îşi cântă cântecul:

In trudă ne-am zbătut şi 'n umilinţă
Tiranii pâinea ne-au luat, etc.

Decorul în fundul scenei, se ridică falnic spre cer: fabrici, câmp de lucru, răsăritul soarelui, închisoare, şi un muncitor ţinând cu mâna stângă pe umăr ciocanul, iar în dreapta drapelul verde cu gardul, semul biruinţii. — A fost cântat şi executat cu mult elan. — Aplauze prelungite.

TABLOUL „BIRUINŢA"

La ridicarea cortinei: scenă sguduitoare, la porţile Jilavei. 30 de legionari îşi asteptau camarazii din închisori, cântând Imnul biruinţei de Radu Gyr, la mijlocul cântecului, unde e „Venim cântând din î... chisori", apar 13 legionari ... deasupra lor a apărut Căpita... Scenă impresionantă. Se termi... cântecul, legionarii ridică m... sus, salută „Trăiască în veci L... giunea şi Căpitanul". — Aplau... prelungite.

Camaradul înv. Curea Ion, a ... citat cu multă înţelegere „Pân... tul străbun" de George Busne... poezia revanşei şi a răzbunării ... stre în conflictul cu vecinii d... Nord-Vest.

Partea doua a programului a fo... piesa „Vremuri de restrişte", scr... încă din anul 1925 de comandan... Corneliu Georgescu.

Rolurile au fost interpretate ... profundă înţelegere, reuşind să d... asistenţei un spectacol bine stu... şi cu mult respect pentru ţinuta le... gionară.

Interpreţii au dovedit — deşi d... letanţi — fină psihologie, va... multă stăruinţă în jocul de sce... evitând să creeze note discorda... în gesturi şi intonaţii, menţinând ... astfel unitatea spectacolului.

La reuşita spectacolului a contri... buit şi muzica militară a reg. ... infanterie.

In general, festivalul de Lu... seara a prilejuit asistenţei clipe ... re de înaltă desfătare sufletească.

Seara casa a fost închisă, deoa... rece nu mai existau bilete. Publi... cul care venea se întorcea acasă.

Cerem şi noi, ca şi publicul s... bian, insistent, ca acest „Festival" să fie jucat din nou, pentru a fi vă... zut de toţi.

Ştiri

— Căutăm corespondenţi în toate centrele Ardealului şi ale Banatului.

Casa Culturală din comuna Apoldu de sus aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de 19 Ianuarie 1941 la orele 15 se va ţinea în localul ... primare licitaţie publică pentru lucrările de tâmplărie necesare la edificiul casei culturale. Direcţiunea.

— *Societatea sportivă de ...* *„Petrus" din Sibiu.* Duminecă în 12 Ianuarie, ora 10 a. m., va avea loc o adunare extraordinară în sala restaurantului Kasper din str. Avram Iancu. Ordinea di zi: Alegerea preşedintelui, vicepreşedintelui şi a casarului. Membrii sunt rugaţi a lua parte în număr cât mai mare şi punctual. PREŞEDINTELE.

Boboteaza în Capitală

Serviciul religios şi sfinţirea apei s'a făcut în prezenţa M. Sale Regelui, d-lui general Antonescu şi Horia Sima -- Desfăşurarea solemnităţii

BUCUREŞTI, 8. — Serbarea Botezului Mântuitorului s'a desfăşurat Luni, în Capitală, într'un cadru de impunătoare sobrietate.

Incă din zorii zilei, oraşul a fost pavoazat cu drapele şi ghirlande de brad.

Pe cheiul Dâmboviţei, în piaţa Senatului s'au amenajat două estrade acoperite cu covoare româneşti. Pe una au luat loc Inalt Prea Sfinţia Sa Nicodim, Patriarhul României, înconjurat de Prea Sfinţia Sa Veniamin Pocitan, Vicarul Patriarhiei, de arhimandriţii Filaret Jocu, Merchisedec Dimitrie, Benedict Ghiuş, Ioil Bubaca, Inochenţie Tănăsoiu, Ghervasie Creţu. Protoereii Ionescu şi Costea, precum şi Diaconii Uncu şi Uţă.

In jurul celei de a doua estradă, au început să sosească, încă dela ora 10,30 membrii guvernului, d-nii general C. Petrovicescu, ministrul internelor, Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor; N. Mareş, ministrul agriculturii şi domeniilor; N. Dragomir, ministrul coordonării; Mihail A. Antonescu, ministrul justiţiei; V. Iasinschi, ministrul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale; Creţianu, ministrul finanţelor; Alexandru Constant, ministru subsecretar al presei şi propagandei, precum şi subsecretarii de stat, g-ral Pantazi, N. Petra, C. Papanace, Popescu-Buzău, secretarii generali Vladimir Dumitrescu, Alexandru Popovici şi Victor Medrea, secretarul general al presei.

Intr'o parte a estradei, au luat loc şefii misiunii militare germane din România, în frunte cu d-nii generali Hansen, colonel Suhart, reprezentantul şefului de stat major german şi maiorul von Dawans, alături de d. comandor Massary, ataşatul naval al Italiei.

Au sosit deasemeni înainte de începerea festivităţii reprezentanţii Inaltei Curţi de casaţie şi justiţie, ai Inaltei Curţi de conturi şi al Curţii superioare administrative; d. I. G. Vântu, primarul general al Capitalei, toţi ofiţerii superiori din garnizoană, dintre care am remarcat pe d-nii generali Oprescu, Gh. Băgulescu, Bădulescu, Constantin Ştefu, comandantul parăzii, Samsonovici, Calotescu, Gheorghe Alexandrescu, Gh. Vasiliu, Gheorghe Popescu, general Năsturaş Vasile, Toiea Ion Georgescu Traian, Cealâc Cuzen, preşedintele Curţii de conturi, colonel Teodorescu, directorul general PTT, general Ioaniţiu, şeful statului major, etc.

Lângă estrada principală au luat loc doamnele Maria general Antonescu şi Veturia Goga, statul major legionar, în frunte cu d. profesor N. Pătraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare, precum şi toţi reprezentanţii autorităţilor civile şi militare din Capitală.

Detaşamentele regimentelor din garnizoană, cu drapele şi fanfare, au constituit în jurul estradelor un vast careu. Deasemeni pe întregul cheiu al Dâmboviţei până în faţa tribunalului au fost aranjate unităţi militare, sub co... 'a ofiţerilor superiori.

La ora 10,55, a sosit la faţa locului d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare şi vice-preşedinte al Cor iliului de Miniştri.

DECORAREA D-LUI GENERAL ANTONESCU

Inainte de a începe festivitatea în Piaţa Senatului, d-l general Ion Antonescu s'a dus la palatul Regal din Calea Victoriei unde a fost primit de M. S. Regele. Suveranul a binevoit a decora pe Conducătorul Statului, cu Marea Cruce a Ordinului Carol I.

La eşirea din Palat, o companie de onoare cu muzică şi drapel a dat onorul M. S. Regelui, apoi Suveranul a luat loc într'o maşină cu d-l General Ion Antonescu.

Sosirea M. S. Regelui

Cortegiul a pornit dela Palatul Regal la ora 11.

In frunte se afla maşina cu d-l Colonel Mihail Râmniceanu, mareşalul Palatului, apoi maşina M. S. Regelui, după care a urmat automobilele cu d-l colonel Pastia, aghiotant regal şi colonel Elefterescu.

In uralele frenetice ale mulţimii, M. S. Regele a parcurs Calea Victoriei până în Piaţa Senatului, unde a fost primit în sunetele Imnului Regal intonat de toate fanfarele regimentelor din garnizoană, de către înaltele personalităţi civile şi militare.

Pe estrada din faţa înaltului Cler, au luat loc Suveranul, d-l general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, colonelii Pastia, Andronescu şi Mircea Tomescu.

Serviciul religios

Imediat după sosirea Suveranului, a început slujba religioasă oficiată de I. P. S. S. Patriarhul Nicodem, înconjurat de marele sobor de preoţi pomeniţi mai sus. Răspunsurile la serviciul divin au fost date de corul legionar al Sfintei Patriarhii, sub conducerea Comandantului Remus Ţincoca.

La sfârşitul Te-Deum-ului, I. P. S. S. Patriarhul Nicodem a prezentat Sfânta Cruce, M. S. Regelui şi d-lor General Ion Antonescu şi Horia Sima.

In timp ce corul şi fanfara intonau imnuri religioase. Suveranul a aruncat Sfânta Cruce în râul Dâmboviţa, de unde a fost scoasă de muncitorul Dumitru Iordan Lupu.

După această tradiţională sfinţire a apei, M. S. Regele însoţit de d-l general Antonescu şi de şefii misiunii armatei germane şi italiene, a trecut în revistă trupele rânduite în careu. In acest timp, din piepturile ostaşilor isbucneau puternice urale de dragoste şi devotament pentru Suveranul ţării. A început apoi parada care s'a desfăşurat pe planşeul de peste Dâmboviţa.

o

Defilarea

In faţa Tribunalului, pe o estradă amenajată anume, M. S. Regele, însoţit de înaltele personalităţi civile şi militare, care au luat parte la slujba religioasă, a primit defilarea.

Parada a fost deschisă de d-l general Ştefu.

In tot acest timp, s'au tras ritualele 101 lovituri de tun, de către un batalion din regimentul 1 Apărare antiaeriană.

La orele 12.30 festivitatea Bobotezei a luat sfârşit.

Sărbătorirea Bobotezei la Sibiu

SIBIU, 8. — Serbarea Bobotezei a avut loc, potrivit tradiţiei noastre strămoşeşti.

In vederea momentului solemn al sfinţirei apei, Piaţa Ferdinand I a fost împodobită în mod deosebit. In mijlocul pieţii a fost ridicat un altar cu trei cruci mari de ghiaţă.

Au participat autorităţile militare şi civile în frunte cu d-l general Gh. Leventi şi d-l prefect Dr. Fleşeriu.

După terminarea sfintei liturgii oficiată în catedrala mitropolitană, s'a format procesiunea până în piaţă.

Aici I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae asistat de un mare sobor de preoţi a oficiat slujba sfinţirii apei.

După arhiereştile binecuvântări ale I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, a urmat defilarea trupei.

Paralel cu serviciul devin din Piaţa Ferdinand, la punctul tradiţional de pe malul stâng al Cibinului s'a desfăşurat în acelaş cadru impresionant slujba sfinţirii apei, pentru credincioşii bisericii romano-unite.

Noui firme înregistrate la Sibiu

Sibiu, 8. — Dela 1 Ianuarie a. c. au mai fost inscrise la camera de industrie şi comerţ din localitate, următoarele noui firme: Hans Schuller, băcănie, str. Verzelor 17; Virgil Domnariu, material de construcţii-trestie, gips, str. Elisabeta 13; Wilhelm Müller, comerţ cu piele şi articole de sport, str. Faurului 1; Alfred Ascher, confecţii de haine, str. Gimnasticei 30 şi Petre Sasu, Piaţa Mică 12.

Mai sunt încă 16 cereri de noui înscrieri, cari încă n'au fost rezolvate.

INFORMAŢIUNI

— *Limba germană în treizeci de lecţii*. Incontestabil că limba germană a devenit foarte preţuită şi ea se reclamă mult în ultima vreme, în diferite împrejurări. D. dr. Ştefan Klett, profesor la liceul comercial din Sibiu, a întocmit un interesant manual „Germana în 30 de lecţii", pentru studiu particular şi cursuri libere. Metoda preconizată de dsa, se afirmă, că dă foarte bune rezultate.

•

— *Acte militare sosite la primăria Sibiu*. La primăria municipiului Sibiu, secţia militară, camera 9, au sosit numeroase acte militare privitoare la foştii soldaţi în armata austro-ungară. Actele pot fi ridicate de către cei interesaţi sau rudeniile lor, în fiecare zi, între orele 11—13.

— *Furt de articole tehnice la Sibiu*. Magazinul de articole tehnice ing. Diebold, din str. Regina Maria, a reclamat poliţiei, furtul a numeroase articole tehnice. Biroul judiciar al poliţiei, prin d. comisar Ştefan Ioan, a deţinut pentru cercetări, pe un ucenic al magazinului, care se crede că a operat ca un alt angajat, anume Naghy Francisk, fugit în teritoriul cedat Ungariei.

•

— **La Restaurantul Bulevard cântă în fiecare seară renumita Diseză *Nina Nicolau*.**

•

— *Spargere la Sibiu*. D. Victor Huidulescu, din Calea Cisnădiei 22, a reclamat poliţiei, că indivizi necunoscuţi au pătruns, în locuinţa d-sale, prin spargere, de unde au furat numeroase obiecte de valoare. D. comisar Stanciu, cercetează cazul.

•

— *Informaţii teatrale*. Teatrul „Luptă şi Lumină" din Bucureşti va juca piesa *„Soacra şi nora"*, comedie în 3 acte şi 11 tablouri de Carlo Goldoni, în sala Teatrului municipal din Sibiu, Luni 13 Ianuarie a. c. ora 20.30. Deasemeni în aceiaşi zi, ora 14.30, va avea loc în teatrul orăşenesc din localitate un matineu pentru copii *„Lie Viorie"*, basm dramatizat în versuri de Const. Orendi.

•

Sâmbătă, 10 I. c. 1941, „Touring Club" Secţia Sibiu, organizează o excursie pe două zile, pe muntele Surul (2200 m). Adăpostirea şi Skyajul, se vor face în condiţiuni optime. Cei interesaţi, sunt rugaţi a se interesa la librăria „Cartea Românească" (str. Hecht).

Ştiri din Haţeg

Petrecere studenţească. — Studenţii universitari din Haţeg, pătrunşi de duhul legionar, au aranjat o petrecere cu un frumos şi variat program studenţesc.

•

Petrecerea, minunat organizată din toate punctele de vedere, s'a bucurat de un desăvârşit succes moral şi material.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de d. Horia Ciocan, student în medicina veterinară.

In executarea programului s'au remarcat următorii studenţi: Gheorghe Zaharie, Mesaroşiu, Jeledinţan, Părău, etc.

Beneficiul realizat va fi întrebuinţat pentru ajutorarea copiilor săraci din localitate.

•

Victimă a gerului. — Zilele trecute, în marginea drumului Haţeg—Subcetate, câţiva legionari au descoperit corpul aproape neînsufleţit al bătrânului Jica a Dăncoanei din comuna Gânţaga.

Legionarii au transportat pe bătrân la Subcetate, unde, cu toate îngrijirile date, a sucombat.

Ilie Jianu, primarul comunei Subcetate, l-a îngropat pe propria-i cheltuială, bătrânul decedat fiind unul dintre cei mai săraci locuitori din partea locului.

Ultima oră

D. G-ral Antonescu ajută Căminul Studenţesc din Sibiu

BUCUREŞTI, 8. — Din fondul prevăzut prin buget la dispoziţia personală a Primului Ministru, de 5,000.000 lei lunar, fond care până la 6 Septembrie 1940 s'a cheltuit fără a se lăsa nici o urmă de intrebuinţarea lui, Generalul Antonescu a cumpărat pentru Stat:

1. Dela Banca Românească un imobil în Sibiu, care să servească drept cămin studenţilor dela Universitatea din Sibiu, în valoare de 5,000.000 lei. Imobilul a fost evaluat la 8,000.000 lei.
2. Cu 21,000.000 lei Sanatoriul Elisabeta, şoseaua Kiseleff.

Valoarea reală a imobilului, stabilită de experţi, este de 38 milioane lei, iar mobilierul şi inventarul sanitar a fost evaluat în plus la 8 milioane lei, deci total 46 milioane lei.

El va fi pus la dispoziţia Consiliului de Patronaj ca Sanatoriu Maternitate şi spital gratuit.

Negocierile economice turco-ungare au început la Bpesta

BUDAPESTA, 8. — (Rador.) Marţi dimineaţa a sosit în localitate dela Ankara delegaţia economică turcă în frunte cu d. Saman, şeful secţiei economice din ministerul afacerilor streine.

Potrivit programului stabilit, Miercuri dimineaţa au început negocierile economice ungaro-turce.

Acţiunea eficace a avioanelor germane de bombardament

BERLIN, 8. — (Rador.) Avioanele germane de bombardament au atacat, în cursul după amiezii de ieri, o uzină pentru fabricarea celuloidului, situată lângă un oraş din sud-estul Angliei. Mai multe bombe au produs importante stricăciuni.

Primul ministru bulgar s'a reîntors la Sofia din călătoria la Viena

Sofia, 8 (Rador). D. Filoff, Pre-Bulgarie s'a înapoiat Marţi la Sofia la ora 18.20.

D. prefect dr. Fleşeriu, a inspectat comunele din plasa Mercurea Sibiului

SIBIU, 8. — In cursul zilei de Luni, d. dr Ioan Fleşeriu, prefectul judeţului nostru, însoţit de dr Nistor Chioreanu, şeful regiunii a vizatat comunele din plasa Miercurea-Sibiulu, unde s'a interesat de nevoile şi doleanţele sătenilor.

Cu caestă ocazie, au avut loc frumoase întruniri legionare, în special, în comunele: Ludoş şi Apoldul de jos, unde d. prefect a fost primit de toţi sătenii şi sătencile în haine de sărbătoare.

După ce şefii legionari din satele respective au dat raportul şi au schiţat câteva din problemele de arzătoare necesitate locală, d. prefect Fleşeriu a luat cuvântul, promiţând tot concursul d-sale, pentru realizarea problemelor ridicate, spre propăşirea satului românesc!

D-sa a încheiat relevând câteva din binefacerile mai importante, săvârşite până acum, în România legionară.

Mişcarea legionară şi Statul Român

Nouile declaraţii ale dlui Horia Sima

ROMA, 8. — „Gazeta di Venetia" publică un interview cu d. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare.

După ce face un scurt istoric al revoluţiei legionare, relatorul interviewului dă în câteva linii afirmaţiile făcute de d. Horia Sima în legătură cu programul politic al regimului şi cu afinităţile şi aspectele mişcării. D. Horia Sima a ţinut să precizeze că Mişcarea Legionară nu se identifică cu Statul. Mişcarea Legionară exercită un oarecare control asupra Statului, ocupând prin oamenii săi locurile cele mai importante; iar Statul, la rândul său, se adresează Legiunii, pentru a-şi alege din rândurile ei, elemente destinate să asume însărcinări de mai mare responsabilitate.

Influenţa Mişcării Legionare se va mări în raport direct cu realizările de pe terenul educativ, care tind să îmbrăţişeze întreaga naţiune.

La întrebarea: Care este programul social al Legiunii? — d. Horia Sima a răspuns, vorbind despre admirabilele înfăptuiri pe teren ale Ajutorului Legionar şi despre obiectivul esenţial al Legiunii, care este ridicarea nivelului general de viaţă al poporului român.

Vorbind apoi despre orientarea politicii externe a României, d. Horia Sima a spus că România a rupt definitiv cu trecutul.

Ideologia Mişcării Legionare se simte unită prin legături de afinitate spirituală cu cele trei mari revoluţii naţionaliste, pentrucă ea pune la baza întregii organizări politice, economice şi sociale a Statului, ideea de Naţiune.

Acelaş interview este reprodus şi de ziarele „Il Mattino", „Il Popolo di Friulli", „Il Popolo di Trieste", Il Corriere Emiliano" şi altele.

Impresia produsă de mesajul Preşedintelui Roosevelt la Berlin şi Londra

LA BERLIN

BERLIN, 8 (Rador). — *In legătură cu Mesajul Preşedintelui Roosevelt adresat Congresului American nu s'a primit nicio comunicare oficială la Berlin. De altfel, Mesajul nu cuprinde puncte noui şi astfel este posibil ca Germania să nu dea niciun răspuns. Presa germană, nu ia act de declaraţiile Preşedintelui Roosevelt, deoarece, aşa se afirmă în anumite cercuri, ele nu aduce nimic nou faţă de declaraţiile de acum câteva zile.*

LA LONDRA

NEW-YORK, 8 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite: După cum anunţă corespondentul din Londra a lui New-York-Times, ultimul discurs al d-lui Roosevelt pare a fi produs la Londra oarecare decepţie, deoarece Preşedintele Statelor Unite n'a precizat întinderea sprijinului pe care America ar fi dispusă să-l dea Angliei. Englezilor le-ar face plăcere ca unele cuvinte curagioase să fie traduse în fapt. Părerea în Anglia este că, ultimul discurs al d-lui Roosevelt n'a adus prea multe lucrui noi faţă de cele de mai înainte. Astfel, discursul nu pomeneşte nimic despre trimiterea de vapoare sub excortă americană, pe care Englezii o cer cu cea mai mare urgenţă.

Franţa va apăra chiar cu forţa Indiile occidentale franceze

VICHY, 8. (Rador). — Amiralul Robert înaltul Comisar francez pentru Indiile occidentale franceze, a făcut o declaraţie cu privire la situaţia insulei Martinica.

Amiralul a declarat că a fost însărcinat de guvernul său să apere Indiile Occidentale franceze, la nevoie, chiar cu forţa împotriva oricărei puteri care ar încerca să răpească Franţei aceste teritorii.

După o eroică rezistenţă de 25 zile, Bardia a capitulat

ROMA, 8. (Rador). — După o rezistenţă eroică de 25 zile, Bardia a căzut. Ultimele poziţii de rezistenţă care se mai împotriveau la Bardia au căzut către seara zilei de 5 Ianuarie. Trupele noastre fiind de 25 zile sublime de rezistenţă în care au provocat inamicului pierderi grele.

•

Berlin, 8 (Rador). Valul de optimism care a cuprins Anglia, în urma evenimentelor dela Bardia, este considerat la Berlin, ca un exces de bucurie în disproporţie cu însemnătatea faptelor.

Presa explică această atitudine ca o necesitate a Londrei de a abate opinia publică engeză dela amintirea loviturilor, pe care forţele militare britanice le primesc din partea armatelor aeriene şi submarine ale Axei.

Un milion de lucrători [...] industria britanică de ar[...]ment au cerut sporirea salariilor

NEW-YORK, 8. (Rador). — Co[...]dentul agenţiei DNB anunţă: Un [...]lion de lucrători din industria brit[...] de armament a cerut sporirea sala[...]lor la trei pence pe oră.

Sporirea salariilor este motivat[...] scumpirea alimentelor şi a tuturor [...]ticolelor de primă necesitate.

Noul spor de salarii a fost di[...] de reprezentanţii întreprinderilor [...]pective şi de delegaţiile muncitor[...] din industria metalurgică englez[...]

Lucrătorii din alte industrii vor [...]zenta cereri similare în cursul zilei [...] 16 Ianuarie a. c.

Telegram[...]

BUCUREŞTI, 8 (Rador). — [...] Wilhelm Fabricius fostul minis[...] al Germaniei la Bucureşti va p[...] Sâmbătă Capitala. Noul minis[...] plenipotenţiar al Reichului în [...]mânia, d-l von Killinger va so[...] ţară Duminecă.

BUCUREŞTI, 8 (Rador). — [...] auspiciile Centrului studenţe[...] studii şi documentări al Mişc[...] legionare, cuibul „Bănică Dobre" [...] organizat în sala Dalle un ciclu [...] conferinţe, despre problemele S[...]tului naţional-legionar. Joi 9 I[...] a. c. la orele 18 va vorbi d-l [...] Dr. Traian Brăileanu, minis[...] educaţiei naţionale, despre „Pro[...] elitelor în Statul Naţional-Legion[...]

Beyruth, 8 (Rador). Corespo[...]tul agenţiei DNB transmite: Îna[...] comisar francez, generalul Den[...] primit Marţi după amiază, pe [...] prezentanţii presei, exprimându-[...] tisfacţia pentru realitatea Siriei. [...]neralul a subliniat faptul că pop[...]ţia poate colabora cu armata fran[...] a Levantului, pentru menţinerea [...] curităţii interne şi externe a ţări[...]

Deasemeni înaltul comisar fra[...] a atras atenţiunea asupra primej[...] informaţiilor streine tendenţioase [...] scopuri vădite de propagandă.

BERLIN, 8. (Rador). — Un a[...] german de luptă a izbutit, Luni, [...] boare la Londra 7 balone de baraj.

Oraşul era ascuns sub un strat [...] de nori, care la o anumită [...]ţime aveau înfăţişarea unei [...] câmpii albe. Baloanele engleze dep[...] această înălţime, oferind, în plin[...]mină, un obiect de cucerit. Avia[...] noştri au izbutit să incendieze 7 [...]loane şi să lovească mai multe al[...] căror cădere însă n'a putut fi [...]

VICHY, 8 (Rador). — Ami[...] Leahy, noul ambasador al Stat[...] Unite, va prezenta scrisorile de a[...]ditare Mareşalului Pétain, în c[...] zilei de Miercuri.

Colaborarea economică ger[...]mano-italiană va constitui una dintre principalele baze al[...] nouei Europe

BERLIN, 8 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Stefani" anunţă: d-l dr. Langfried, secretar de Stat la ministerul economiei naţionale al Reichului, a pronunţat un important discurs în Westfalia. Intre altele ora[...]rul a subliniat faptul că strânsa co[...]borare economică între Italia şi Ge[...]mania va constitui una dintre prin[...] bazele noui ordine europ[...]

Redactor responsabil: C. ANGELESCU

Tiparul: KRAFFT & DROTLEFF